

ROUŠKA

ročník 19

číslo 3/16

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

MILUJ – A DĚLEJ, CO CHCEŠ!

Třeba se vám v letních měsících podaří dostat někam do přírody, pokochat se její krásou, potěšit hezkou scenérií, zvláště při takových příležitostech, jakým je východ či západ slunce. Chtě nechtě na každého musí dopadat pocit harmonie a krásy. Tedy pokud nejsme v přírodě z nějakého jiného, sobeckého důvodu. A tak se jistě mnozí těšíme na podobné příležitosti. Pokud je nám to pochopitelně možné. Snad se ale v letních dnech dostane i na jiný výlet. Ani ne tak do přírodních lokalit, ale do prostoru vlastního nitra. Může k tomu vybídnout právě zážitek v přírodě, slůvko zachycené v tichém podvečeru v knize, překvapivé setkání apod. Troufám si říci, že nás asi podobné příležitosti zastihnou v docela „schopném“ vnitřním chaosu. Už to, jak se na dovolenou a prázdniny těšíme, co od nich očekáváme, jak si je chceme za každou cenu vychutnat, ukazuje, že v tom všedním běhu života nám něco chybí, že shon a spěch, přehnané motivace a nároky, mají v našem nitru hlubší kořeny, než si myslíme.

V knize Gordona Mac Donalda „*Uspořádej si svůj svět*“ jsem četl následující motto:

*Bude-li můj soukromý svět v pořádku,
bude to díky mému přesvědčení,
že vnější svět aktivity musí být ovládnán
vnitřním světem duchovní reality.*

V prvním žalmu v Bibli se praví, že ten, kdo se nechá vést názory bezbožníků, kdo jim popřává sluchu, tedy kdo přejímá jejich názory a

podle nich se rozhoduje a jedná, kdo nechá v sobě rozhořet touhy či vášně, které z nich vyplývají, je jako pleva, rozvátá větrem. Je to poměrně výmluvný obraz vnitřního chaosu. Člověk je zmítán mnoha tužbami, představami a věcmi. Je zmítán, v područí věcí, které přicházejí zvenčí. V žalmu je nazván pojmem svévolník. Tedy ten, který vše podřizuje a jedná podle své vůle. Naopak, člověk, který dbá na vůli Boží, který se dá vést Bohem a pravdou jeho příkazů, se podobá stromu zasazenému u vodních proudů. Je celistvý, pokojný tj. „stabilní“, svobodný a nechybí mu zdroj síly a motivace, ani plody života (vždy v pravý čas). Dovede odolat choutkám, pohodlí, nejrůznějším tužbám, žádostem těla i tohoto světa. Nermoutí se věcmi, které vlastně nejsou důležité. Dovede se těšit z těch pravých radostí, ne z chvilkových potěšení, které mají silnou přitažlivost, ale ve svém důsledku smutek a prázdnotu (i to je důvodem chaosu a zmítání, protože očekávané se vlastně nenaplnilo a vnitřní volání po naplnění jen dál roste - hledání nových příležitostí pokračuje).

To, co zceluje naše nitro je láska. To má být pravá realita našeho vnitřního světa. Protože obrací pozornost od sebe k druhému, je nakloněna k dobru druhého, dává zapomenout na sebe, vše vydrží a všeho se naděje. Uvolňuje náš život od křeče sobectví a otevírá srdce i mysl Božímu vedení. Našemu vnitřnímu životu přináší pravou svobodu. Svobodu, která nás činí disponibilními k aktuální výzvě Boží vůle a ne zaujatými sami sebou. Svatý Augustýn to vyjádřil větou: ***Miluj, a dělej, co chceš.*** Tedy, ať děláš cokoli, ale neuhneš z pozice lásky do pozice sobectví a svévole, tvůj vnitřní svět v daném okamžiku nepodlehne volání světa či těla, nechybíš. Budeš na správné cestě. Láska je garantem tvé správné volby, pozicí, ve které rozpoznáš, co je důležité, čeho se vzdát nebo nad co se povznést.

Možná si řeknete, že je to příliš velký ideál. Ale každý pokus se počítá. I krásu krajiny tvoří věci ne zcela dokonalé. Jsem přesvědčen, že nám k tomu nebude chybět dešť Boží milosti a slunce Boží pravdy. Ať nás zaplavují, abychom mohli růst a v našem nitru zněl radostný a vděčný zpěv chvály.

Krásné prožití letních dnů přeje

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Dobrý Bože, dej ať Charita plní své poslání tak, jak nás to učí Ježíš svým slovem a příkladem. Ať máme srdce naplněná Tvou láskou, vidíme Tvýma očima, naše slova ať hojí a vedou za Tvým světlem, naše ruce ať se neunaví při pomoci druhým.

K tomu nám dej, co ve své slabosti potřebujeme, naplň srdce útěchou a radostí, provázej nás svou milostí.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ✧ Za zdraví pro našeho otce biskupa a kněze Michala Jadavana.
- ✧ Za Boží pomoc pro muže, moudré uspořádání jeho života a osvobození od špatných sklonů.

PROJEKT „HODINOVÝ VNUK“ V CHARITNÍM DOMĚ SV. FRANTIŠKA

Když nás v loňském roce oslovil vedoucí sociálního odboru Městského úřadu Bohumín pan Daniel Ucháč s tím, jestli bychom měli zájem o pomoc dobrovolníků v našem Charitním Domě pokojného stáří sv. Františka, byli jsme nadšení.

Při běžné práci se seniory je hodně důležité mít čas a prostor pro jen tak obyčejné lidské popovídání. Často pracovníci nemají pro mnoho pracovních povinností čas k naplnění této velké a často nejdůležitější potřeby seniora. Proto jsme vděční za jakoukoliv pomoc, za jakéhokoliv dobrovolníka.

Celý projekt pomoci dobrovolníků pod názvem Hodinový vnuk je uzpůsoben tak, že trojice studentů a jednoho aktivního seniora navštíví naše klienty, se kterými si povídají, hrají společenské hry, chodí na procházky do okolí, čtou knížky, ale také zpívají a hrají na hudební nástroje. K nám do Domova ve sv. Františku přicházejí studenti ze Střední školy v Bohumíně, kteří svým mládím a nadšením vnášejí do života našich klientů jiskru, lehkost mládí, humor a volnost a doprovod v podobě aktivní seniorky dodává skupině vážnost, moudrost, blízkost seniorskému věku. Myslím, že tato kombinace dobrovolníků je neotřelá, zajímavá a má co našim klientům předat, rozveselit je a přivést na jiné myšlenky.

Projektu Hodinový vnuk předcházel projekt Počteníčko s babičkou, kdy naopak seniorky, většinou učitelky důchodového věku, které ještě chtěly být samy někomu prospěšné, docházely za nemocnými dětmi do nemocnic a svou společností jim zpříjemňovaly často těžké chvílky.

Oba tyto projekty uvedl do života pan Ivan Sekanina, který, sám kdysi učitel, svým nadšením a porozuměním pro potřeby stáří nadchl nejen aktivní seniorky, ale také studenty ze Střední školy Bohumín a Gymnázia Bohumín pro pomoc v projektu. A jistě všichni dobře víme, jak je složité motivovat mladé studenty, aby ve svém volném čase opustili počítače a věnovali se seniorům – jen pro vlastní pocit, že můžou být někomu prospěšný.

Projekt se závěrem školního roku skončil. My moc děkujeme všem dobrovolníkům a především panu Sekaninovi, za jeho úžasný lidský nápad a moc jeho projektům držíme palce. Aby opět našli cestu, jak získat peníze na pokračování projektu Hodinový vnuk i těch dalších. Studentům pak přejeme úspěšné ukončení maturitní zkoušky a spl-

nění všech vlastních plánů do budoucna. A těšíme se na další spolupráci !!!

S poděkováním za Charitu Bohumín Zdeňka Kniezková Brňáková

POUŤ CHARIT OSTRAVSKO – OPAVSKÉ DIECEZE 2016

Charitní pouť je každoroční příležitostí k setkání charit z Moravskoslezského kraje a části Jesenicka. Letošní Charitní pouť se konala dne 11. 5. 2016 ve zrekonstruované katedrále Božského Spasitele v Ostravě.

Po přivítání všech zúčastněných prezidentem Diecézní charity ostravsko-opavské P. Janem Larischem a ředitelem Diecézní charity ostravsko-opavské Lukášem Curylem, následovala bohoslužba, kterou celebroidal host z českobudějovické diecéze, světití biskup Mons. Pavel Posád

Slova Mons. Pavla Posáda pak krásně doplňovala slova ředitelů čtyř charit, a to jako prvního pana Jana Hanuše, ředitele Charity Opava, která letos slaví 25 let svého vzniku. Ve své prezentaci zavzpomínal na začátky této Charity a na lidi, kteří byli u jejího vzniku. Dále se slova ujala ředitelka nově vzniklé Charity sv. Martina v Malé Morávce paní Eva Macková, která především poděkovala ostatním Charitám za pomoc při zakládání této nové Charity. Poté své služby prezentovala Charita Odry a Ostrava.

Po představení uvedených Charit byla komentovaná prohlídka nově opravené katedrály Božského spasitele a kdo měl zájem, mohl také projít Bránou milosrdenství.

Jelikož ani my jsme u této vzácné příležitosti nemohli chybět, vyrazili jsme všichni společně; pracovníci Charity Bohumín i naši klienti. Babičky se na tuto akci s nadšením připravovaly a velmi se těšily. Všichni jsme si přáli, aby bylo krásné počasí a náš společný výlet se vydařil. Dnes už můžu říct, že tomu bylo přesně tak. Pro naše klienty to bylo velmi příjemné zpestření jejich dnů a skvělým závřením bylo také občerstvení, které bylo nachystáno pro všechny zúčastněné. Klienti si to velmi užili a už se těší na další rok.

Michaela Mičová, sociální pracovnice Charitního domu pokojného stáří sv. Františka

INFORMUJEME ...

Dne 13. července plánujeme společný výlet s klient\y Charitního domu sv. Františka do Arboreta v Novém Dovře u Opavy. Srdečně zveme i rodinné příslušníky, aby s námi společně strávili plánovaný hezký den ☺

Každoroční návštěva žáků Základní školy ve Starém Bohumíně dne 24. Června 2016 opět potěšila a hlavně pobavila naše seniory ve sv. Františku. Děti jsou rok od roku lepší a jejich vystoupení nepostrádá humor, veselí, spontánnost a kreativitu. Vždy se líbí nejen našim klientům, ale taky pracovníkům Domo-

va. Moc děkujeme dětem a paní učitelce Mgr. Radce Bašandové a Mgr. Táni Langerové.

PŘÍBĚHY ...

V měsíci červnu nás navždy opustili dva z našich klientů Denního centra pro osoby bez přístřeší.

Dne 10. 6. 2016 to byl pan P.W. Dlouho se v Denním centru neukázal; při mém posledním setkání s ním, týden před jeho smrtí, mi sdělil, že zase bude využívat službu Denního centra. „Víte, byl jsem na léčení, ale mi už nic nepomůže, ale budete se v poledne zase modlit Anděl Páně? Budu se modlit s vámi.“ Na můj dotaz, zda modlitbu už nezapomněl, odpověděl jejím bezchybným odříkáním.

At' už nás naše lidské cesty vedou kamkoliv, i když na cestě padáme, a naše pády hodně bolí, mít ve svém srdci komůrku pro setkávání s Bohem je vždy jistotou útěchy a povzbuzení.

Za čtyři dny na to přišla další smutná zpráva o smrti klienta pana L.B., který odešel ve svých 46 letech. Také na něj budeme vzpomínat jako na bytost laskavého srdce, přívětivého chování a širokého úsměvu. Byl to člověk, kterého jsme provázeli a pomáhali mu téměř od začátku vzniku Denního centra. On naopak pomáhal, když se připravovalo otevření Noclehárny sv. Martina – stěhoval nábytek, maloval, uklízel. Pořád jsme všichni věřili, že jeho život není ulice a přespávání v noclehárně. Člověk, který hrával závodně hokej, byl dobrý hudebník – jen kdysi klopýtl a nemohl se ze své situace sám dostat. Pomohli jsme mu absolvovat protialkoholní léčení, které bylo tím správným momentem ke změně v jeho životě. Pak si našel přítelkyni, ubytovnu, posléze byt a loni v srpnu byla svatba. Jeho příběh byl pro nás pracovníky Denního centra pro osoby bez přístřeší a Noclehárny sv. Martina motivací, že naše práce má smysl. Bohužel démon alkohol jeho cestu předčasně ukončil.

Škoda je mladého života, dobrého, inteligentního kamaráda, věříme však, že i jemu Pán otevře svou náruč a přijme ho po všech životních bojích do věčného pokoje.

Mária Míčková, vedoucí Denního centra pro osoby bez přístřeší

Rádi bychom také vzpomněli na naši klientku Charitního domu pokojného stáří sv. Františka paní Serenu Mackovou. Do našeho Domova se přistěhovala 1. března roku 2010 z domova pro seniory v Ostravě. Se svým maďarským původem a po mozkové mrtvici měla problém s řečí. Postupem času u nás opět získala jistotu v mluvení a všichni budeme vzpomínat na její krátké a výstižné poznámky, které byly plné moudrosti a laskavého humoru. Její pokoru a vlídné přijímání nelehkého života bychom se od ní měli všichni naučit. Dne 9. května jsme ji doprovodili v našem Domově na cestu poslední.

Michaela Mičová, sociální pracovnice Domova sv. Františka

OBČANSKÁ PORADNA UPOZORŇUJE ...

Nastal čas prázdnin, dovolených, zaslouženého odpočinku. Naše myšlenky jsou už u vody, na horách, těšíme se, jak si užijeme, co všechno si dopřejeme. Neztraťme však ostražitost, a kromě rizik dopravních, zdravotních se vyhýbejme také neuváženým půjčkám. Nepořizujme si dovolenou na dluh. Nepodepisujme nevýhodné smlouvy, nebudme lehkomyšní, abychom na tu naši krásnou letošní dovolenou nevzpomínali s trpkostí ještě další dlouhá léta, kdy si díky ní nebudeme moci dovolit ani základní potraviny a bydlení. Poučme se z bolestného příkladu osob, které si také myslely, že jim se to stát nemůže a nyní žijí v zoufalé situaci na dně svých fyzických i psychických sil.

Žádná krásná dovolená za to nestojí!!

Mária Mičková, pracovnice Občanské poradny v Bohumíně

STÁŽ V BOHUMÍNSKÉ MĚSTSKÉ NEMOCNICI

Květen 2016 byl pro mě měsícem, který jsem strávila v rámci stáže na oddělení LDN v Bohumínské městské nemocnici. Byl to měsíc, který mi byl velkým přínosem v mé pracovní dráze a taky další velkou životní zkušeností.

Úvodem bych chtěla moc poděkovat naší paní ředitelce za umožnění této stáže a také personálu LDN, za velmi milé a vstřícné přijetí, díky kterému jsme se tam cítila opravdu příjemně. Když už jsme u toho děkování, ráda bych také vyzdvihla ochotu personálu LDN a chuť mi předávat jejich zkušenosti. Jsem také velmi vděčná za to, že mně i pacienti přijali dobře a že jsem jim mohla být nápomocná během jejich hospitalizace. Na každý den jsem se těšila a byla jsem ráda, že můžu být součástí dění, ale zároveň bylo pro mě náročné po psychické stránce, že mnozí pacienti, kteří jsou hospitalizováni na tomto oddělení, se již nemohou vrátit domů a čekají na umístění v některém z domovů pro seniory, někteří i k nám do Domova. Během a po skončení této stáže se mně mnoho lidí ptalo na srovnání mé práce v Domově a v nemocnici.

Na tuto otázku je dle mého názoru velmi obtížné odpovědět, a to především z toho důvodu, že jsou to dvě naprosto odlišné instituce. Z hlediska vykonávané péče je tato práce totožná, a v obou zařízeních je vykonávána s empatickým přístupem k člověku. Na tomto místě, bych ale ráda vyzdvihla to, že v našem Domově se snažíme o to, aby se naši klienti cítili jako doma. To znamená, že si své pokoje můžou vybavit např. vlastním nábytkem, vyzdobit obrázky a fotografiemi. Také návštěvy mohou za klienty docházet v jakoukoli dobu. Především bych ocenila, že pracovníci našeho Domova se snaží klienty motivovat k tomu, aby trávili svůj čas aktivně, smysluplně a udržovali si svoji soběstačnost. Kromě toho všeho si naši klienti můžou vybrat třeba jídlo, které mají rádi; jak budou trávit volný čas. Mají vlastní povlečení. Možná se toto některým lidem může zdát jako maličkosti, ale z mého pohledu jsou to věci důležité, které tvoří vřelé prostředí Domova.

Dominika Doušová, zdravotní sestra Domova sv. Františka